

Så vil jeg svare fru Annette Just. Må jeg godt det? Nå, det må jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold peger på det ganske alvorlige problem, at vi her i Danmark ikke har kontrol med, hvad efterretningstjenesten går og laver, heller ikke med, hvilket samarbejde den danske efterretningstjeneste har med andre tjenester i udlandet. Det er jo i sig selv et problem.

Bekymrer det så ikke fru Elisabeth Arnold, at man nu opbygger et system, hvor der i daglig kontakt via SIRENE-samarbejdet under SIS-systemet etableres løbende forbindelse med de andre landes efterretningstjenester på et grundlag, der ligger ud over, hvad der er lovligt at registrere på i Danmark, altså hvor man kan registrere folk på en mistanke om, at de vil gøre noget, som ikke er ulovligt? Bekymrer det ikke fru Elisabeth Arnold, at vi nu laver forstadiet til en EU-efterretningstjeneste, som der ikke er national parlamentarisk kontrol med, og som der heller ikke bliver international parlamentarisk kontrol med, som der altså kort sagt ikke bliver nogen kontrol med?

Hvad var det i øvrigt for en skarp kontrol, som Det Radikale Venstre stillede i udsigt? Det fik jeg ikke svar på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Keld Albrechtsen: Der bliver ikke opbygget nogen EU-efterretningstjeneste ved, at to efterretningsfolk kan ringe til hinanden; oven i købet skal det op omkring de nationale efterretningstjenester for overhovedet at kunne komme fra det ene land til det andet. Det er jo det, der er sagen, og det bliver der ikke oprettet en overnational efterretningstjeneste af. Det ved hr. Keld Albrechtsen også godt. Resten er demagogi.

Den kontrol, vi kan udøve via Registertilsynet, går på, hvilke data vi putter i registret, og ikke på aflytning af, hvad efterretningsfolk taler sammen om i telefon. Jeg har ingen mulighed for at foretage den aflytning og ønsker det heller ikke, men det, der kan stå i registrene, har jeg mulighed for at kontrollere, og det agter jeg også at gøre.

Til fru Annette Just vil jeg gerne sige, at vi fastholder, at det mellemstatslige samarbejde skal forblive, hvor det er, nemlig i søjle 3.

Så vil jeg godt sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at den danske befolkning har erklæret sig

interesseret i, villig til og som havende et meget stort ønske om at have åbne grænser i 1957 i forbindelse med den nordiske pasunion, ved EF-afstemningen i 1972 og ved afstemningen i 1986 om det indre marked. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at spørge den mere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var et deprimerende svar at få, at befolkningen i forbindelse med mange andre forhold også har taget stilling til det her punkt og derfor har tilsluttet sig åbne grænser.

Se, nu er sagen jo den, at Folketinget selv har haft mange debatter om Schengenaf-talen, og at flere partier, alle tror jeg næsten, har ment, at det har været nødvendigt og sundt, fordi det også har givet os folketingsmedlemmer mere viden om, hvad det egentlig er for en aftale, vi nu skal indgå på Danmarks vegne, dvs. det flertal, der altså ønsker at indgå den imod vi andres stemmer. Det kunne jo godt være, at den samme udvikling, som partierne bryster sig af har fundet sted i Folketinget, også har fundet sted i befolkningen, at der er sket en opklaring, så man nu i højere grad ved, hvad samarbejdet egentlig skal gå ud på.

Derfor kunne det egentlig være interessant at høre, om befolkningen nu egentlig også står bag det folketingsflertal herinde, som støtter dansk medlemskab af Schengenaf-talen. Og det var derfor, jeg formulerede mit spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, som jeg gjorde, nemlig om Det Radikale Venstre tør spørge befolkningen om et ja eller nej til dansk tilslutning til Schengen-samarbejdet. Jeg tror nemlig, at man vil afvise ønsket om en dansk folkeafstemning, fordi man er bange for, at det bliver et nej.

Annette Just (FP):

Ja, så står vi her med hele Schengenaf-talen, og jeg må sige tak til ministeren for, at vi har fået alle disse papirer, så vi virkelig har kunnet prøve på at sætte os ind i hele problematikken.

Hvad der var glædeligt, når man læste det igennem, var det, som vi i virkeligheden hele tiden har sagt, nemlig at det primært handler om et politisamarbejde, når det drejer sig om international narko, menneskesmugling, økonomisk kriminalitet og alle former for international kriminalitet og terrorvirksomhed. Jeg tror ikke, der er en eneste dansker, der vil sige, at det skal vi sandelig ikke samarbejde om. Selvfølgelig skal vi samarbejde om det, og det er kun glæde-